

Olsztyn, dnia 28.02.2024

KRAJOWA SEKCJA NIEWIDOMYCH
MASAŻYSTÓW I FIZJOTERAPEUTÓW
POLSKIEGO ZWIĄZKU NIEWIDOMYCH
Biuro Zarządu Głównego
00-216 Warszawa, ul. Konwiktorska 9
NIP 526-000-19-09

Ministerstwo Zdrowia

Departament Rozwoju Kadr Medycznych

Szanowni Państwo,

Po zapoznaniu się z projektem rozporządzenia Ministra Zdrowia w sprawie ustawicznego rozwoju zawodowego osób wykonujących niektóre zawody medyczne oraz z załącznikami do niniejszego rozporządzenia Zarząd Krajowej Sekcji Niewidomych Masażystów i Fizjoterapeutów (KSNMif), przekazuje swoje uwagi, a poniżej tabeli uzasadnienie swoich uwag.

Podmiot zgłaszający	Treść uwagi	Uzasadnienie	Proponowane rozwiązanie
Krajowa Sekcja Niewidomych Masażystów i Fizjoterapeutów	Ryzyko niedopehnienia przez osoby z niepełnosprawnością wzroku i wykonujące zawód technika masażysty obowiązku ustawicznego rozwoju zawodowego, który polega na uzyskaniu 80 punktów edukacyjnych w danym okresie rozliczeniowym za uczestnictwo we wskazanych w załączniku nr 1 do rozporządzenia formach samokształcenia.	Pod tabelą	Uznanie Krajowej Sekcji Niewidomych Masażystów i Fizjoterapeutów oraz Okręgowych Sekcji Niewidomych Masażystów i Fizjoterapeutów za pełnoprawne podmioty organizacyjny form samokształcenia lp. 6 (warsztaty szkoleniowe) i lp. 8 (kursy i szkolenia), o których mowa w załączniku nr 1 do rozporządzenia Ministra Zdrowia. LUB Uznanie warsztatów, szkoleń i kursów organizowanych przez Krajową Sekcję Niewidomych Masażystów i Fizjoterapeutów oraz Okręgowe Sekcje Niewidomych Masażystów i Fizjoterapeutów za formy samokształcenia, o których mowa w lp. 6 (warsztaty szkoleniowe) i lp. 8 (kursy i szkolenia) załącznika nr 1 do rozporządzenia Ministra Zdrowia.

Podmiot zgłaszający	Treść uwagi	Uzasadnienie	Proponowane rozwiązanie
Krajowa Sekcja Nieświadomych Masażystów i Fizjoterapeutów	Ryzyko niedopełnienia przez osoby z niepełnosprawnością wzroku i wykonujące zawód technika masażysty obowiązku ustawicznego rozwoju zawodowego, który polega na uzyskaniu 120 punktów edukacyjnych w danym okresie rozliczeniowym za uczestnictwo w kursie doskonalącym.	Pod tabelą	Bezpośrednie konsultacje z Zarządem Krajowej Sekcji Nieświadomych Masażystów i Fizjoterapeutów, w celu wspólnego wypracowania stanowiska dotyczącego obowiązku osób z niepełnosprawnością wzroku i wykonujących zawód technika masażysty, doskonalenia zawodowego poprzez uczestnictwo w kursach doskonalących.

Uzasadnienie

Zgodnie z zapisami zawartymi w §3 ust. 1 przedstawionego projektu rozporządzenia, ustawiczny rozwój zawodowy polega na uzyskaniu w pięcioletnim okresie edukacyjnym co najmniej 200 punktów edukacyjnych za udział w wybranych formach doskonalenia zawodowego, w tym 120 punktów edukacyjnych za udział w kursie doskonalącym. Jesteśmy przekonani o słuszności celu tego wymogu, to jest podniesienie poziomu kompetencji zawodowych osób wykonujących zawód medyczny oraz zapewnienie wysokiej jakości opieki medycznej. Niemniej jednak, ze względu na szczególne potrzeby osób z niepełnosprawnością wzroku dopełnienie tego wymogu poprzez udział w kursach, szkoleniach i warsztatach organizowanych dla ogółu środowiska techników masażystów (osób pełnosprawnych), przez wiele osób z niepełnosprawnością wzroku może okazać się bardzo trudne, a czasem i niemożliwe. Pełny i efektywny udział osób z niepełnosprawnością wzroku w tego rodzaju formach doskonalenia zawodowego wymaga bowiem dostosowania środowiska komunikacyjno-informacyjnego, cyfrowego i przestrzennego. W tym celu powinny one być m.in.:

1. organizowane w małych grupach,
2. prowadzone przez kadre szkoleniową posiadającą doświadczenie w pracy z technikami masażu z niepełnosprawnością wzroku,
3. organizowane z wykorzystaniem technik przekazu wiedzy i demonstracji, które są dostępne dla osób z niepełnosprawnością wzroku,
4. organizowane na terenie znanym osobom z niepełnosprawnością wzroku.

Zwracamy Państwa uwagę, że kursy, warsztaty i szkolenia adresowane do ogółu techników masażystów niestety nie spełniają powyższych warunków. Często organizowane są one w za dużych grupach, a członkowie kadry szkoleniowej nie posiadają doświadczenia w przekazywaniu wiedzy teoretycznej i praktycznej osobom z niepełnosprawnością wzroku. Wykorzystywana jest wizualna forma przekazu wiedzy i demonstracji technik terapii, która jest kompletnie bezżyteczna dla osób z niepełnosprawnością wzroku. Dodatkowo, udostępniane uczestnikom różnych form doskonalenia zawodowego materiały szkoleniowe bardzo często nie są dostępne dla osób z niepełnosprawnością wzroku. Są one przekazywane w formie drukowanej, co stanowi dla tej grupy osób oczywistą barierę. Nawet w przypadku materiałów w formie elektronicznej, nie zawsze są one dostosowane do czytników ekranowych czy innych technologii wspomagających dostępność dla osób z niepełnosprawnością wzroku. Aspekty te znacząco ograniczają osobom z niepełnosprawnością wzroku zrozumienie i przyswojenie przekazywanej wiedzy teoretycznej i

praktycznej. W konsekwencji uniemożliwia tym osobom uczestnictwo w takich formach doskonalenia zawodowego na zasadach pełnego uczestnictwa i równych szans w dostępie do edukacji.

Kolejną problematyczną kwestią jest lokalizacja kursu, szkolenia czy też warsztatu. Często, są one organizowane w miejscach, które nie są znane osobie z niepełnosprawnością wzroku. Implikuje to potrzebę zaangażowania osób trzecich - przewodnika, co może okazać się niemożliwe do zorganizowania zarówno ze względu na dostępność osób trzecich, jak i wysokie koszty ponoszone z tytułu ich wynagrodzenia za asystę, opłaty ich podróży i pobytu.

Chcemy także nadmienić, że uczestnictwo w formach doskonalenia zawodowego dedykowanych osobom pełnosprawnym nie zawsze spotyka się ze zrozumieniem i akceptacją wszystkich uczestników. Ponadto, w sytuacjach, w których są jedynymi uczestnikami niepełnosprawnymi, osoby z niepełnosprawnością wzroku mogą odczuwać presję lub dyskomfort, co w konsekwencji może wpłynąć negatywnie na ich samopoczucie i motywację do nauki

Powyższe kwestie wskazują, że udział osób z niepełnosprawnością wzroku w formach doskonalenia zawodowego i dopełnienie obowiązku uzyskania 200 punktów edukacyjnych w trakcie danego okresu edukacyjnego może okazać się bardzo trudne, a nawet i niemożliwe. Konsekwencją tego będzie utrata przez osobę z dysfunkcją wzroku prawa do wykonywania zawodu technika masażysty i w efekcie wykluczenia z rynku pracy.

Takie wykluczenie zawodowe byłoby sprzeczne z zapisami Konwencji ONZ o prawach osób niepełnosprawnych, której Polska jest stroną, którą ratyfikowała w 2012 roku. Tym samym Polska jest obowiązana do przestrzegania zawartych w niej zapisów, to jest popieranie, zapewnianie i ochrona pełnego i równego korzystania z wszystkich praw człowieka i podstawowych wolności przez wszystkie osoby niepełnosprawne i poszanowanie ich przyrodzonej godności (artykuł 1 Konwencji). Dotyczy to również edukacji i rynku pracy (artykuł 24 i 27 Konwencji).

W związku z powyższym, proponujemy wspólne wypracowanie stanowiska podczas bezpośrednich konsultacji, w celu rozważenia wprowadzenia dodatkowych środków wsparcia i dostosowania wymogów edukacyjnych tak, aby osoby niewidome mogły w pełni korzystać z możliwości rozwoju zawodowego. Takie rozwiązania wypełniałyby również zapisy zawarte w Ustawie z dnia 19 lipca 2019 r. o zapewnieniu dostępności osobom ze szczególnymi potrzebami. Wdrażając środki ułatwiające doskonalenie zawodowe dla osób niewidomych, Ministerstwo Zdrowia będzie wspierać ideę równego dostępu do edukacji, rynku pracy i zapewnienia wysokiej jakości opieki medycznej. Jednocześnie będzie przeciwdziałać wykluczeniu społecznemu osób z niepełnosprawnością wzroku.

Z poważaniem,

PRZEWODNICZĄCY KSNMIF

Marek Markowski

KRAJOWA SEKCJA NIEWIDOMYCH
MASAŻYSTÓW I FIZJOTERAPEUÓW
POLSKIEGO ZWIĄZKU NIEWIDOMYCH
Biuro Zarządu Głównego
00-216 Warszawa, ul. Konwiktorska 9
NIP 526-000-19-09

